Do tego zakończenia pod *b* należą złożone z *χάρις, πατρίς, ἐλπίς, φροντίς*, podług których się także przypadkują, np. *φιλόπατρις, G. φιλοπάτριδος.* Złożone z *πόλις* formują *Gen.* na *ιδος*, kiedy się odnoszą do osób, np. *φιλόπολις, G. ιδος, Acc. φιλόπολιν* i *ιδα*; jeśli się zaś odnoszą do miast lub t. p., przypadkują się tak jak *πόλις*, np. *καλλίπολις, δικαιόπολις, G. καλλιπόλεως* itd.

9. *υς, υ*, jako: *a) ὁ ἡ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ*, niepłaczliwy (bez łez). Tak się formują złożone z *δάκρυ*, które jednak tylko *Acc. Sing.* podług Dekl. III. formują, np. *ἄδακρυν, Neut. ἄδακρυ.* Wszystkie inne przypadki formują się od *ἀδάκρυτος, G. ου*, podług Dekl. II.

b) ὁ ἡ δίπηχυς, τὸ δίπηχυ, dwułokciowy, *G. εος.*

Tu należą złożone z *πῆχυς*, które się przypadkują podług *γλυκύς, ύ*, z tą różnicą, że *εα* w *Neut. Plur.* ściąga się w *η* (jak *ἄστη*), np. *διπήχη.*

10. *ους, ον, G. οντος*, np. *ὁ ἡ μονόδους, τὸ μονόδον*, jednozębny, i wszystkie złożone z *ὀδούς.* Dekl. podług §. 50. A. 1.5.

Przymiotniki o jednem zakończeniu.

§ 64.

Zakończenia Przymiotników téj klassy są:

1. *ας, G. ου*, np, *ὁ μονίας, G. μονίου*, samotny.

Przymiotniki te są *Paroxytona* i używane są tylko w rod. męskim.

2. *ας, G. αντος*, np. *ἀκάμας, G. αντος*, nieznużony (*Paroxytona*).

3. *άς, G. άδος*, np *ὁ ἡ φυγάς, G. φυγάδος*, zbiegły.

Przymiotniki te łączą się zwykle tylko z Rzeczownikami żeńskiemi, np. *πόλιν Ἑλλάδα*, tudzież używają się rzeczownie, np *ἡ Ἑλλάς (γῆ).*

4. *αρ, G. αρος*, np. (tylko) *μάκαρ*, szczęśliwy. Używana też jest forma żeńska *μάκαιρα.*

5. *ης, G. ου*, np. *ὁ ἐθελοντής, G. ἐθελοντοῦ*, dobrowolny.

Te Przymiotniki są zwykle tylko rod. męskiego. Dla tego też niektóre z nich mają osobne zakończenie żeńskie na *ις, G. ιδος*, np. *εὐώπης, εὐῶπις*, miłospoglądający. Są *Paroxytona*, wyjąwszy *ἐθελοντής* i *ἑκοντής.*

6. *ης, G. ητος*, np. *ὁ ἡ ἀργής, G. ἀργῆτος*, biały.

Tak się formują wszystkie złożone na: *θνής, δμής, βλής, πλής* i *κμής*, i niektóre pojedyńcze, np. *γυμνής*, lekkozbrojny, *χερνής*, biedny, *πένης*, ubogi, *πλάνης*, błąkający się i inne.

7. *ήν, G. ῆνος*, np. (tylko) *ὁ ἡ ἀπτήν, G. ἀπτῆνος*, niepierzaty.

8. *ώς, G. ῶτος*, np. *ὁ ἡ ἀγνώς, G. ἀγνῶτος*, nieznajomy.

Tu należą wszystkie złożone na: *βρώς, γνώς* i *χρώς*, tudzież *ἀπτώς*, niespadający.